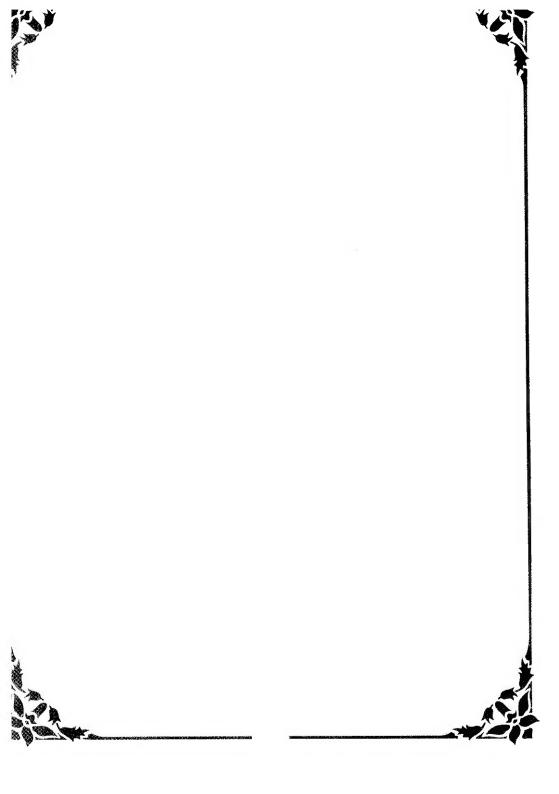
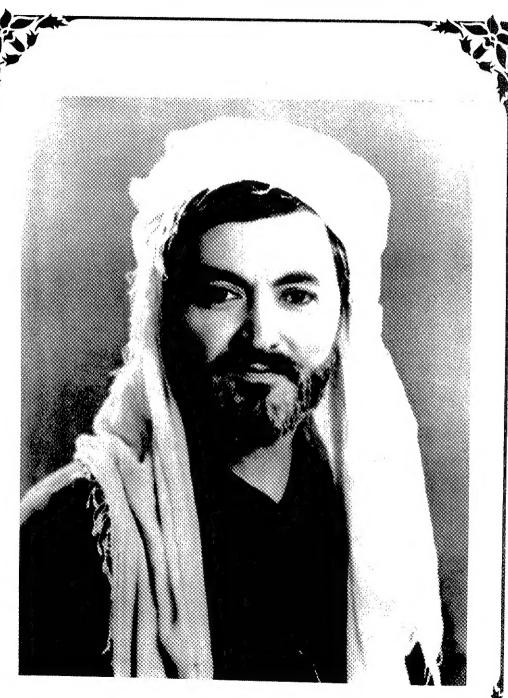
ديوان حضرت شيخ محمد عثمان سراج الدين نقشبندي

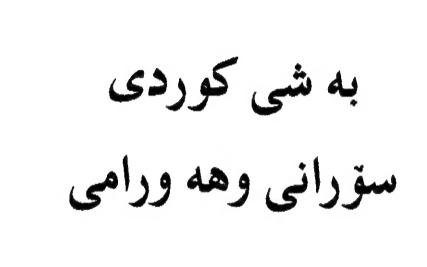
بدوزبان کردی وفارسی آماده کردن عبدالله مصطفی صالح (فنائی)

> چاپ استانبول برگ دو م سنه ۱۹۹۵ میلادی

حه زره تي شيخ محمد عثمان سراج الدين نقشبندي

بسم الله الرحمن الرحيم

سوپاسی بی پایان شایانی په روه ردگاریکه که به ویست و ده سته لاتی خوی شتیکی به ناوی عاله م واته بینجگه له خوا له نه بونی ته واوه وه هیناوه ته دی که له وه و پیش نه بؤنیگی له گولزاری بوون بؤ چوبو ونه تامیکیشی له باخچه ی خواناسي چيشتبو. درود وره حمه تي نه براوه له سه ر روحي پاکي ړابه ري مرّوف یانسی حه زره تی پیّغه مبه ری خوّشه ویست و ئال و به یت و یارانی تا رِوْرَى دوايي دوباره سـوپاس بؤيه زداني مـه زن كـه له نـاو ئه م بونه وه ردا كۆمـه لىي مرزوڤى هه لېزارد بۇ ئاوه دان كىردنه وه و سه رپه رشـتى زه وى له هه موو بواریکدا و له ناو ئه وانیشدا تاقمی پینغه مبه رانی کرد به گه وره و رابه ری رقیگای خواناسی و یه کتا په رستی بو ئه وه ی هه م زاتی خوا که له مه وبه ر نه ناسرا بو بناسرۍ و هه م به نده کانیش ئه رکې به نده یې خوّیان به جيّ بهٽينن بوّ ئه وه ي له و ناز و نيـعـمـه ته بيّ وٽينه يه بيڻ به ش نه بن جـا چونکه دونیا وه ك كاروان سه رایه كي كاتي يه و هه تا هه تا په بر كه س نابي وه كو له حه ديسا هاتووه (العلماء ورثة الانبياء) وه يا وه كو خوا ئه فه رمويّ: (ولتكن منكم امة يدعون الى الخير ويأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر) له ئوممه تي هه ر يه کيّك له و پيٽغه مبه ره گه ورانه بٽو ئه وه ريّگه ي خواناسي کويٽر نه بیّته وه زانایانی ئایینی به جیّگه داری ومیراتگری ئه وان له ئو ممه تی هه موو پیّغه مبه ریّك هه لّبـژار د بوّ به رده وامي زانیاري ئاشكراو نه هیّني كـه ئه م دوو زانیـاریه دوو شابالی سـه ره کین بو خواناسی و سـه ره تای ئه وین و عه شـقی

راستى.

راسته وخو یا نا راسته وخو. جا هه ر ئه و سوزی عه شقه راسته بو پالینا به زور که سه وه تا له ئه نجامدا زور پیاوی بلیمه ت و لیهاتویان بو دین و دونیا لی هه لکه وت و هه ر به بزوتنی ئه و هه ستی عه شق و ئه وینه وه خویند نگه و کتیبخانه یه کی زور گه وره یان پیش که ش به مروقایه تی کرد و له پال ئه و ئه رك و خزمه ته پیروزه دا ناوی خوشیان له کتیبخانه ی میرودا بو هه تا دونیا ئه بریته وه تومار کرد. بی گومان گه لی کوردیش وه کو هه موو گه لیکی تر له م بواره دا به شداری کردووه و بگره له زور باریشه وه ئه گه ر پیش که وتوتر نه بوبی دوایش نه که وتووه به تایبه تی له م دوو سه ده ی دواییدا که حه زره تی مه ولانا خالیدی (ذی الجناحین قدس سره») وه کو هه تاوی نیوه رو له ئاسمانی روندا له دوای گه رانه وه ی له ده هلی دووباره له کوردستان سه ری شه گدایه وه و سوپاس بو خوا پرشنگی نوری ئیرشاد و به ره که تی ئه وزاته.

روزهه آلات و روزاوای گرته وه و له پاش کوچ کردنی بو ووآلاتی شام چه ند خه لیفه ی به ناو بانگی له کوردستان به جی هیشت به تایبه ت حه زره تی شیخ عوسمانی سیراجه دینی نه قشبه ندی ته ویّله که سوپاس بو خوا له و کاته وه تا ئیستاش که ریخکه وتی (۸-۱-۹۹۱) زاینی یه به وجودی پیروزی حه زره تی شیخ محمد عوسمان سیراجه دینی نه قشبه ندی دووهه م له بواری ئامور گاری و ری نوینی موسو آلمانان و چاودیری و خزمه تی مه لاونه قی و قوتابخانه ی ئاینی و بلاو کردنه وه ی راستی ئاینی پیروزی ئیسلام وه کو پیشو و بگره باشتریش هه ر به رده وامه و ئیرشادی حه زره تی پیر سوپاس بوخوا به هه موو لایه کسا پرشنگی زور شوینی روز هه آلاتی ناوه راست و روژ هه آلات و

ر قرئاوای گرتوته وه تائه توانم بلیتم دوای ئه و زاته بازنه ی ئیرشادی که سیکی تر واگه وره و به ر بلاو نه بووه ته نانه ت ره گی له مه کککه ی موکه رِمه و مه دینه ی مونه ووه ره ش داکوتاوه وه له روی ره وشت و خووه وه وه کو.

به رجاو فراوانی و میهره بانی و میوانداری و غه ریب نه وازی و به خشنده یی و ئه ده ب دوستی و هی تریش...زور بالا ده ست و بی هاوتایه وده ستی که سی پی ناگا به لکو خه لکی تر له هه موو بواری کدا ده بی بین له خزمه تیدا که مالی ئه ده ب وئه خلاق فیربین وه هه رشتیک که ئه مرولا له شوینی تر ده ست ناکه وی لیره وه ری بگرن له بواری ته وحیدو ئه سراری خواناسیدا.

به هه رحال ثه م باسه پیویستی به دریژه ی زوره با لیره دا بوه ستی به لام به هه مدان شه م باسه پیویستی به دریژه ی زبانی خاوه نی شه م دیسوانه بوخوینده وارانی به ریز رون بکه مه وه حه زره تی شیخ له مانگی سه فه ری سالی (۱۳۱٤) کوچی چاوی به دونیا هه لیناوه له دوای به سه ر چونی ماوه ی منالی هه ر له مه دره سه ی بیاره ده ستی کردووه به خویندنی علومی دینی تا له کوتاییدا له لای ما موستای بلیمه ت و پایه به رز و زانا جه نابی ماموستا مه لا سید حسین تاهیر بوغی ثیجازه ی علمی زاهیری وه ر گرتووه و هه ر له وکاته دا به هه موو لی برانیکه وه له خزمه ت باوکی دا حه زره تی شیخ «محمد علاء به هه موو لی برانیکه وه له خزمه ت باوکی دا حه زره تی شیخ «محمد علاء الدین قدس سره» ده ستی کردووه به سه یر و سلوك و ثادابی ته ریقه ی پیروزی نه قشبه ندی و که وه ی پیویست بی مورید بیکا که و به رامبه ر باوکی به جی ی هیناوه و بو ته نیا یه ك روزوش که مته رخه می تیدا نه کردووه تا که گاته بله و

پایه ی ئیرشاد و ئیجازه ی ئیرشاد و ته وه جوه و هه موو شتیکی پی ئه دا.

به لام به شاهیدی پیاوه لیزانه کان له به رتیبینی ئه ده ب هه تا دوای فه وتی حه زره تی شیخ (محمد علاء الدین قدس سره) به ئاشکرا و به شیوه ی ره سمی ئیرشادی نه فه رمووه به لام ئیجازه ی ته وه جوه و سه ر په رشتی مورید و مه نسوبانی هه ر پێ سپاردووه جا له ساڵی (۱۹٥٤) زاینی دا که حه زره تی شیخ (محمد علاء الدین قدس سره) کوچی دوایی فه رموو حه زره تبی پیر به ره سمی جیّگه داری و وه زیف می تیرشادی گرته ده ست و تا ئینستا که (۱-۸-١٩٩٥) زاینی یه سوپاس بو خوا له سه ر ئه م ثه رکه پیروزه و پر له شانازیه به رده وامه و له مال و خانه قای تازه دروست کراوی خوّی له ئه ستانبول ئیقامه ی حاصل فه رمووه. بنی گومان هه ر که س به چاوی ئینسافه وه بروانی ئه زانی که له هه موو بواریکدا ئه مرتز له عاله م دا هاوتای نی یه. جاله ماوه ی ثه و یه ك مانگه دا كه له گه ل كاك حسن محمد صالح. قه لادزه يي له خزمه ت حه زره تي پيردا خه ريكي ساغ كردنه وه و بژار كردني ئه م ديوانه بوین شه و یکیان له هه موو باسیکه وه قسه هاته پیشه وه و له میانه ی قسه کاندا حه زره تی پیر فه رمووی فلانی عه رزم کرد به لی قوربان: فه رمووی شتیکت پێ ئه ڵێم بينوسه به ڵکو له م ديوانه دا بلاوی بکه يته وه .

ئه مجا فه رمووی مه به سته که م ئه وه یه من هه رچی له سه روه ت ومالّی دونیا خه رج وسه رفی بکه م به خه یالمّا نایه وخه فه ت به سامانی دونیاییه وه

ناخوم نه وه ی که زور جینگای خه م و نه سه نی منه نه وه یه که له نه ولادی ثه و بنه ماله ی ثیمه که سینکی وایان تیدا نی یه خه ریکی سه یر و سلوك به و بتوانی بو پاشه روژ نه هیلی خیرو ئیحسانی بوزورگانی ثه م خانه دانه ببریته وه به راستی ئه وه زور جینگای ئه سه فه که هیچکام له ئه ندامی ئه م خانه دانه له سه ر ریبازی باوك و باپیرانی خویان نارون له گه ل ئه وه شدا نه بیستین چه ند که سینك له م بنه ماله ئیستیفاده یان له دلپاکی مرید و مه نسوبی ئه م.

خانه دانه کردووه به بی ثه وه ی ته نانه ت واجباتی دینیش بـه ته واوی به جی بهتینن یا به چاکی تا گایان له شه حکامی زاهیری شه رع بیت به هه موو جوریّك خـه ریكي عه وام فریبین و به ته مای ته كیـه و خانه قان به لام بی خـه به رن له وه ی هـه رکـه ســـی له هه ر ریــٌگایه کــه وه بی و به هـــه ر ناویکه وه بنی هه رچی له خه لکی وه ربگری بن گومان لنی ی حه رامه مادام شه رت و مه رجه کانی ثیرِشادی تیدا نه هاتبیته جی که ئه وانه به چاکی ئه زانن نه ك هه ر هيچ پله و پايه يه كيان له ته ريقـه ت نه بريوه به لكو هه ر بُونی ته ریقه تیشیان نه کردووه جا من ئه ترسم خه ٌلکی دٌلپاك و ساده له وح هه ر ته نیا له به ر ئه وه ی که ئه مانه له ئه فرادی بنه مآله ی ئیمه ن ده وریان بده ن و به ناو شیخایه تیه وه خزمه تیان بکه ن که بو هه ردوك لایان زیانسی هه يه و حه رامـه جا ئه وان ئه گه ر راست ئه كـه ن ئه يانه وي بگه ريّنه وه بوّ ریبازی ئه و چه ند پیاوه گه وره ی خانه دانی عوسمانی من نالیم بین بؤلای من ثه وه مه ولاناي برام له لايه ن حه زره تي شيخ (محمد علاء الدين قـدس ىرە) وە ئىجازە ى ھە يە برۇن بۆلاى ئە و تۆبە و تەمەسوك بكەن و چەند

سالیّك خه ریكی سلوك و ئادابی ته ریقه بن جا هه ركاتیّك به هوّی هه ولّ وكوششی خوّیان گه یشتنه پله و پایه یّدگی وا كه بتوانن له ریّباز و ئادابی ته ریقه ت دا یارمه تی خه لّك بده ن و ریّنویّنیکی به حه قی موسولمّانان بكه ن منیش رازیم و زوّر مه سرور ئه بم وه ئه گه ر ئه وان لیّ ببریّن بوّ ئه م ریّبازه پیروّزه من هه موو شتیّکی خوّم بوّ ئه وان ئه ویّ به هه ر حال :

ئــه وه ی شــه رتی به لاغه وا ووتم پینت

ثه توس گوی نه گری یاخو زویر نه بی لیّم که یفی خوّتانه من نه سه ف بو بی که سی نه م خانه دانه نه خوّم نه گینا ته ماعم به که س نبی یه: با بچینه وه سه ر با سه که ی خوّمان هه ر چه نده ماوه یه ك له مه و به ر دیوانیگی تری حه زره تی پیر به هه ردوو زمانی فارسی و کوردی چاپ کرا به لام له دوای نه وه چه ند غه زه ل و هه لبه ستی کوّن و تازه ی هاتووه به خه یالی پیروز یا ویستمان نه وانه ش وه کو ته واو که ر و پاشکو یه ك کوبکریّته وه و چاپ بکریّن تا له ناو نه چن و خه لکی که لکیان لیّ وه ربگرن جا نه گه ر سه هویه کمان تیدا کردیی یا چه ند غه زه لیّکمان له بیسر چوبیی نه ك هه ر داوای لی بوردنتان لیی ده که ین و به س به لکو له دلسرزیتان ده خوازین که هه له کان راست بکه نه وه و له گه ل هه لبه سته فه رامو شکراوه کان بومان بنیرن بو ئه وه ی بتوانین له داهاتودا به لاویان فه رامو شکراوه کان بومان بنیرن بو ئه وه ی بتوانین له داهاتودا به لاویان بکه ینه وه بو خویّنده وارانی به ریزو ئیوه ش به ش به حالی خوتان.

خزمه تیکتان به کتیبخانه ی شیعر و ئه ده بی کوردی کردبی که هوّی سوپاس و پیزانینه. کاتی نوسینی ئه م پیش نوسیه م کوّتایی پی هیّنا له مال و

خانه قای حه زره تی پیر له نزیك گوندی خادم کوی ده ور و به ری شاری ئه ستانبول له روزی (۸-۱-۹۹۰) زاینی که له گه ل برای به ریزم کاك حسن محمد صالح قه لادزه یی دا خه ریکی ساغ کردنه وه و بژار کردنی ثه م دیوانه ی حه زره تی پیر بوین که سوپاس بو خوا به پی ی توانا ئه وه ی پیویست بو ئه نجامدرا بویه حه ز ده که م پر به دل سوپاسی برای ناوبراو و برای به ریزم کاکه خالد رفعت الفقیه بکه م که زور هه ولیان له گه ل دام هیوادارم خوای گه وره بویان بخاته به ر ئه جرو پاداشتی روزی دووایی.

ئيتر هيوام سه ركه وتني هه موو لايه كه وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

۷ شه عبانی ۱۶۱۵ کوچی به رامبه ری ۸-۱-۹۹۰ زاینی له ئه ستانبول له مال و خانه قای حه زره تی پیر عبد الله مصطفی صالح فه نایی

﴿ نه فسیّکی پاکی موتمه ئین هه رگیز کووا خه تا ئه کا ﴾(١)

نه فسنیکی پاکی موتمه ئین هه رگیز کووا خه تا ئه کا خاوه نی میهر و ئولفه ته هه رده م به تو وه فا ثه کا

ئولف، تى روحى پاكت، يه ك به يه ك ئه دا خه به ر سررى سه فا به دڵ دوعا نه قشى هه تا هه تا ئه كا ئولفه ت و ميهرى پاكى دڵ دايم به دڵ جه لا ئه دا ئاين، بـــــ ف شه تا هـــه تــا نومـــائه دا

زکری ره ببانی له سینه گــه رحه قیقی رووبدا هه ر پینج گلویی سینه خوّی ثینشائی سینه ما ثه کا

میهری سه می ی ئه و که سه که بژ هه مووکه س ئه و که سه عوسمان ئه خاته وه جده وه به گیان ودل سـه فا ثه کا

张张张

﴿ شه و هات و نه ما تاقه تي نوسين به خه يالات ﴾(٢)

شه و هات و نه ما تاقه تی نوسین به خه یالات مه رگی شه وی هیجرانه ئه واکه وتمه حالات

چون نایه ته ده س دیده ن و دیداری تو به م زوو خه و چاکه برا به لکه به خه و بیته وه بالات

۱۔ وہ لامی حه زرہ تی شکیخ بوّ خوالیّخـوشبوو حاجی مـه لا ته حمدی قـازی که ته م پارچه هه لّبه سـته ی دابو خزمه تی پیروزیان:

نه فسی خه سیسی ناکه سم هه رده م ثه گه ر خه تا ثه کا

خاوه نی نه فسی ته یبه هه م عه فو و هه م عه تا نه کا

۲ -- حه زره تی شنیخ فه رموی سه عات حه و تی شه و بو نامه م ده نوسی بر مه و لانای برام و سید مظهری
کاتبی حه زره تی شنیخی باوکم بی تاقه ت بوم و خه وم ده هات نه م هه لبه سته م نوسی و خه وتم له خه وا
کاتبی حه زره تی شنیخی باوکم بی تاقه ت بوم و خه وم ده هات نه م هه لبه سته م نوسی و خه وتم له خه وا
بینیم سید مظهر نامه م بر ده نوسی منیش مه به ستی حالی بوم که هه لسام وه لامی نامه ی خه وه که م دایه وه و
نارد م بری کاتی که نامه ی هات هیچ ووشه یه کی که م و زیادی نه بو له گه آل نه وه ی من له خه وا بینیبوم و
وه لام دابروه هه ر چه نده نه م غه زه له له دیوانه که ی پیشودا بار کراوه ته وه به لام چون چه ند شعریکی که
م بو بری حه زم کرد به ته واوی لیره دا باری بکه مه وه.

تا به لکو به خه و شه رحی فیراق و مه به سی دل روون کاته وه عوسمان وبلی نامه ثه وا هـــات

﴿ هۆنراوه ى دورړ و گه وهه رت كه هات ﴾

هونراوه ی دورر و گه وهه رت که هات دلّ خوّش بوو به مهر خه زانه ی وه فات

سینه و دل پر ده رد محنه ت و هیجران مه پرسه چونه (هیسهات هیسهات)

> به ریز هونراوه و خه ت و خامه که ت هیجرانی لابرد نه هات بوو به هات

روجیاری خلوس شه وقت که هه ل هات تاریکی دوری فیرار بو همه لات

> یا ره بی خوش بی بو عه شق و وه فات به د خواهت زه لیل خوار ومات و لات

دوریت دل پر خوین تاسیه ت فراوان له دور ماچ ثه که م دوو چاوی شه هلات

> نسا بسه تسکه روزی اسه روزگساران بتبسینی عوسسمان وه ك جساری جازان

﴿ شاهه که م سو لتانی دین قیبله ی یه قین قوتبی مه دار ﴾ ۱.

شاهه که م سولّتانی دین قیبله ی یه قین قوتبی مه دار باعیسسی ته زیینی دلّ نووری له تیفه ی ســه د هه زار

بر زیاره ت خاکی به ربی ی شا به جاری حازرن هه رچی مه نسووب و موریدن موخلیسی یار و دیار

وا به شـه وقو هـاتوون ئه م جـه معه لایانه یه قین بیاره خاکی وه ك به قیـعه زه م زه م ئاوى سه رچنار

ساله فه وزی فه یزی لوتفت با نه بین مه حرووم و زار ئه مر ئه فرمووی بیّین نه یّین یا خو به چین ده رچین له شـــار

دیده یی عوسمان به ســورمه ی گه ردی پّیته ئینتیزار بوّ حوزوورت مه سته مه خمووره دلّ و دیده ی خومار

26.26.26

۱. خوالّی خوشبوو شیخ الاسلامی مه ریوان ته روا بو بیاره بو حضوری حه زره تی شیخ علاء الدین وه داوای لی نه کا شیخ ته شریف بابو مه ریوان کاتی شیخ گه پیشته هه ورامان ته م شعرانه م ته قدیمی حضوری کرد و ده رم بری که بروم بو خزمه تی یا بو په زیرایی خوم ناماده بکه م له (ژنین دا) وکاتی حه زرتی شیخ ته شریفی هاورد جه ماعه تی کوردستان به نه ندازه بی هاتبوون که روژی پینج تاشه ش سه رحه یوان نه مجا ره سایی بکردایه تا راده بی که شیخ فه رمووی عوسمان نه ته وی هیچی نه یه لیتو عه رضم کرد قوربان هه رچی رسه رف بکه م که مه و زیادی نی یه وه له خزمه تیا چوم بو مه ریوان.

﴿ بَوْ خَالُوْى مَهُ عَرُووفَ عَارِفَ بَهُ تَيْخُلَّاسَ ﴾ ﴿ رَبِّ

بنو خالوی مه عرووف عارف به ئیخلاس که مه ر به سته ی عیشق پیران به ئیخلاس

خالوی عه زیزم دل شکاویتم بیست باوه رِت ببی مه ثیووس بووم له زیست

> ئے مما خالوگے یان دونے اسما ہے ر وایہ ۔ دکے من علیےا فان ، ئے مری خوایہ

تی فیکره له وه عده ی جوانی صابرین وه عده ی حه ق حه قه بو خولدی به رین

یا خـــوا تو خــوش بی دونــیا وه هـــایه پـــر له زه حـــمه ت و ده ردو بـــه لایه

> جه زای ئاخیره ت (اکبر و کبیر) بو موقه ده رات هیسچ نی یسه ته دبیر

قه زا هه رچـــی بی بی بینجگه ســـه بوری عوسمان کووا ده وای ده ردی مه هجوری

茶茶茶

﴿ چاو نه بینی ئه شکی حه سره ت دل پری خوینی فیراق ﴾ (۱)

چاو نه بینی ثه شکی حه سره ت دل پری خوینی فیراق نایه ســـه ر له وحی دل و گیان نیــشی نالینی فیراق دایه ســه رزارم به زاری ده رده کــه ی تألی فیراق پیـّـم ده کا ثاخر له هیــجرت وه رهه می داغی فیراق تابه که ی عوســمان بنا لیّنــی به حــوزنی ئیـفتراق تابه که ی عوســمان بنا لیّنــی به حــوزنی ئیـفتراق

茶茶茶

﴿ چاوه که م گیانم نیگارم عه ینی عه ینه ینی که مال ﴾ (۲)

چاوه که م گیانم نیسگارم عه ینی عه ینه ینی که مال بی جه مالت دیده گریان سینه بریان پر مه لال

با عیــسی ته ســکینی دل نوری دیده ی ثه شکبار قاسدی شه وق و په یام وه ك سه بای بادی شه مال

جابے یان کا سٹوزی دل سٹوزی به یانی بولبولی رہ ونه قی گول عه تری سومبول لؤلؤی لالای جه مال

هــه ر وه کــو جارانه جانــانه نومایانه ســـه فا بی شـــکه میهرت له دّلدا لـؤلوی لالای که مــال

> گه ر تلووع کا شه مسی رووت بخو به زمی مه یخوارانی عیشق شیــشه یی دل دیته به زمــی نه شئه یی ســـاقی به بال

۱- بۇ شىخ مولاناي براي نووسيوه.

۲- بۆ يە كى لە دۆستانى نووسيوە

گے رنکوولی قاسدم بو بی وہ یا کوّلی قے لُه م که وَلَی شه وقم وا به کوّلوّ وگه وهه ره و دوره و لوئال

که وتمه گیری فیراق و ده ردی دوری ناته وان کوا ده واکا حالی عوسمان په یکی قه له م به زوانی لال

﴿ چاوه که م نامه ی چکوله ت بو شیفای ده ردی سه رم (۱)

چاوه که م نامه ی چکوله ت بو شیفای ده ردی سه رم هاتوو ثازارم نه ما نامه ت که نامه سه رسمه رم

روحه که م گیانم عه زیزم موخلیسی شیرین که لام مونیسسی قه لبی حه زینسم یاوه ری دلّ په روه رم

چاوه که م ساتی ده قیقی دوور بی چاوانت له چاو که م ده بی بینا یه که م غه م ده یگریت و شه ش ده رم

نه سته ره ن نه سرین وه نه وشه یاسی چه م به ر ژاژ و په ږ

قووه تی دل قووتی روحم هیزه که ی بال و په رم

با وه فایه و پرسه فایه مه حبوبی ما مه طلوبی ما

مه زهه ری نووری شه هه نشاهی که مالی سه روه رم

حه مدو (للّه) سه د شوکر بیخ ده ردی دلّ ثازاری سه ر ده نعه ته ن رِه نعی بووه شه ی یاره که ی قه د عه رعه رم

نامه که ت ته سکینی دا ته ثمین له یاریککی عه زیز ثومنی یه ت حاسل بووه گه ر ثه و نه لین بگری ده رم

من له ساغی و نا خوشی ثانی شیفا وه خه تی به لا ویردی دل زیکری زوبان هـه رتونی به عوسمان دلبه رم

﴿ وا مه زانه من له دوورو مه يلى دوورى تو ته كه م ﴾ (١)

وا مه زانه مسن له دوورو مسه یسلی دووری تسوّ ته کسه م

به و خووا لوزانی فسیکرم سسه رفی شه وری توّ شسه که م

سسه د ته وه نده گه ر له هسیجرا بم له بسوّ ده ردی فیراق

هه ر له دوورو ده ور ته ده م وا شینی دووری توّ ته که م

گسه رچی چه ندیدکه شسه ریکم هه مم و غسه مم یاوه ره

یاوه ری دل هه ر به ئینشای به حسی خه یری توّ ته که م

دلٌ به خــه نجه ر پاره بــێ له ت له ت بێ جه رگم داکه وێ چاپخانه ی عه کســی گه ر من نه قشی غه یری تو ْ تُه که م

> جسم ثه ر بی مه ستی نه شئه ی نازی بازیچه ی که سیّ گیان و روح و دلّ به جاریّ شیّت و ده یری توّئسه که م

حه وزه یی جه لسه ی وه زاره ت ده ستگاهی مه عریفه ت وا خه ریکم من له گه ل ئه و فیکری خه یری تو ثه که م

چاوی عوسمانه که مه حروومه له شـوعـله ی روویی تو له و په ژاره من ژماره ی حوسـنی گوڵ رووی تو ثه که م

桥桥垛

﴿ ده میده دیده وایعقوب ئاسا کویره بر یوسف له دوریدا ﴿ (٢)

ده میده وایعقوب ئاسا کویره بر یوسف له دوریدا له بو وه سلّی جه مالی رووت ثه گه ر غه وغا نه که م چی بکه م ده سا بر خووا له عه تری بری شه میمی مهره که ت گه ر بی له سه ر ته بلّه ی عه تاری فه خر و شانازی نه که م چی بکه م

به قانونی ته جه نون شورشی ئینشا نه که م چی بکه م،

۱ -- بو شیّخ مه ولانا برای نووسیوه له دورودا

۲- له سه ّر وه زنی هونزاوه یه کی شآعیری به ناو بانگی کورد مه حوی ته م هوّ نراوه ی داناوه که وو تو یه تی «ده میکه شاری پر شورری موحه بیسه ت ماتو و خاموشه

به شه رتی سککه یی مهرو مه وه ده ت بینته نیازی دل له شادی گه ر به دینار و دره م بازی نه که م چی بکه م

له مادی که ر به دیبار و دره م باری که کام پی بات الله مادی که رم بازی چاو بازان به مه یادانی حه سودانا له سایه ی چاوی چاو بازان به سواری ثه سپی حه مدانی که رم بازی نه که م چی بکه م که شوعله ی روّژی رووت روّژی طلوع کا گه ر له مه یدانا وه کو مه جنون له سه حرا شیوه نی له یلا نه که م چی بکه م عد زیزا وا له سه حرا ویّل و سه ر گه ردان و محروم له سپنه ی پر له ناهم داد و فریادی له شاعوسمان نه که م چی بکه م

﴿ حه مه گیان نامه ی رازیاوه ی شیرین ﴾ (۱)

حه مه گیان نامه ی رازیاوه ی شیرین به شیعری مه وزوون قافیه ی ره نگین

هاتوو چو ده ردی دله ی خه مینم روناك بو دیده ی پر له ئه سرینم

> یا رہ بسپی شادبی دلّت ثاوا بی ثاوا بی مالّت وہ ك قه سرى شيرين

باخــچه ی لا مالّــت به گولٌ و لاله رازیاوه ی رازاو به گــوله نه سرین

. «محمد عی برازام بریک شعری بو نووسیبووم له وه لامیا ته م شعرا نه م بو نووسیوه

عُومـــرت درێژبێ ژينت به خوٚشي به نوێژو تـــه قوا ئه مــان و ئه مـين

عـه زیزم چــاوم هه دییه ی شــوان یا هــاله کۆکــه یا شنـگی شــیرین

> بازی که سکه ناس بی قابیل بی ناز ناردم عه مه له ت با نه بن خه مین

یا رہ ب ئاوا بی مه نزل به خوشی تــه بریك ئه نیرین به دل به یه قین

> عوســــمان ته قــالای رِلاژوشـه وانی هه ر بلا ثیّوه یه بـگرن رِیّــگای دین

茶茶茶

به یادی توّیه به خوا راحه تی دلّ مه رهه می زامان گرا)
به یادی توّیه به خوا راحه تی دلّ مه رهه می زامان
له سه یلی دیده جاری بوو فوواره ی سه یلی بی سامان
له گیراوی سروشکا گیرو و ویری ده ردی بیّ ده رمان
بـه داییـم مات و مه بهووت و نه نین و ناله و نه فغان
له کویّ یه داخرٌ خاله که ی دلّ روحه که ی عوسمان

茶茶茶

﴿ جوان و میری خوّمه واکه دیمو ﴾

جسوان و مسیری خوّمه واکه دیمو نه جاتم بوو له ده س ده ردی جه حیمو

شوکر بو ئے و خووایه ی تاکو پاکه کے بی میسله به ئه وسافی قه دیمو

یه قینــه خوشــه ویســتی پیــرو جووانی کـــه دل ثاییــــنه یــــه بو دل بــــریمو

> لــه خوّشـــی توّیه وه رنه شـــیعره کانم نمونـــه ی واله دلّل هه ر له قــه دیمــــوّ

که عوسمانی حه زین ئه رجوی وه هایه عه فــوی بۆ بێ له ړه حمان وړه حیموّ

茶茶茶

﴿ دلَّه هوشيارو به به سيه نيشانه ي مه وته په يدايه ﴾(١)

دله هوشیارو به به سیه نیسشانه ی مه وته په یدایه کمه عومرت الساخری پایه عمه لاماتی همووه یدایه

هه تاکه ی په ستیی و مه ستی به به سته ی خه سته وه سستی له خه ودا ماوی به د مه سـتی نه هوشــياری له خه ودايه

> به سه به س دلٌ مشه ووه ش بی به وه سواسرّمله ووه س بیّ لیباس ثه ر خاسی ئـــه تلّه س بیّ ئه گه ر دارایــی و فایه

ئه گهر غه زیا غه زه ل یا تاقه یا شیرداغه هه ر داغه ئه گه ر تاجی (مرصّع) نه شه یی شاهیت له سه ر دایه

> ئه گه ر ته ختی که بیت بی جامی جه م گه نجینه یی خه سره و لیباست جاوه جیّت غاره له وی جه سته ت له وه ی دایه

نه ده نگ و ره نگی ئه حبابه نه دوّست و یار و ئه غیاره به شیــدده ت جّیته ئه و غاره هه رچی کردووته ئه فشایه

> به جوز حه یی موعین، روحی ئه مین و شافیعی ئوممه ت وه سیله ت مورشیدی کامیل به روحانی له ویدایه

به هه وری میهری دونیاوه موحیبه ت وا دلّی گرتی نه ما فیکری نه مه ل بو قروه ت و قروتی گرانمایه

له بازاړی ته مه ع حیرص و شــه وه زه نگی حه سوودی دل بریسکه ی ره عد و به ړقی ثه و پســاندی ړوح و سه رمایه

له خاوی غه فله ت و خسواری نه بنیدار و خسه به ر داری هه موو زوواری رنبی شساری ئه جه ل رنویین و هه مسایه

ئه گه ر چه ند قه سری زیرین حووری عین و زیوه رینت بی فسه نایه فایسیده ی کسامه لسه دونیایی ده نی دایسه

له گه آل ثاوی حه یاتیسش (کل نفس) ذائستی الموته
ده فه رمی حه ق له ثسه و ربوژه (لمن الملك الله) یه
مه له ك ختوندی لسه مه وتا یه ك یه كی له م لاوو له و لاتؤ
له وه و لا تویش ده خوینی بو ئه جه ل ئه مربوژ و فه ردایه
ثه جه ل دامینهان ده گری به ناكاو دیر بی یا خو زوو
ثه میشت چوو ئه ویشت چوو كه دوو داغت له دل دایه
له داغی زاغی دونیا و داغی باغی بی سه مه ر نه خلت
گرفتار بووی به بیدوه ی دیدوی دونیای پووچی بی مایه
دیساره شاری دل ویدرانه تساره ته نگسه مه حربووبه

دیاره شاری دل ویرانه تاره ته نگه مه خرووبه به نگه مه خرووبه به نه حسی نه فس مه نکووبه هه زاران قه سوی تیدایه شکایه ت به ینه لای زاتی که سولتان و شه هه نشایه الله ته عمیرا موهه یایه چیرای ته نسویری یه لدایه

برا بین بو خـــووا با زوو بکه ین ته دبــیری ده ردی دل نیــگاهی مــور شیدی کامــیل ســه فــایی قه لبی گومړایه

ته مه سوك كه ين به زه يلى شاهى ئه حرار و سه مى عه تتار دوررى نا سفته ى شه هسوار و فه يزى غه وسى به غدايه

« هــو الحــبل المتـــــين ان تمســـكــت تصـــل بالله » به وه الله نــوورى لوتفى حه ق له كه سبى حوببى ثه و دايه

م وریدان بینه وا بینو به جاری ده وری شه علایه به ئایاتی رومووزی موسته جابه هه ر ته مه ننایه

ئه گه ر بیستو مورابیت بی به فه یزی زوهد و ته قوای ئه و ده چـــیته چــــینی یاران و نه جـه نگـ و ده نگـ و ده عوایه

مه سیع ئاسایه ئه نفاسی که حه سری خضر و عیسایه که خه رق العاده تی وایه عه سای مووسای له ده ستدایه

له سيررى خه لوه تا شايه به سه روه ت خو شه هه نشايه له سيررى خه لوه تا شايه به علايه عليه بويه ته علايه

بسه بوّته ی یه ك نه زه ر وا دلّ به ئیكسیروّ ده تاوینیّ كه ثه سلّا ژه نگی ناملینی ته لایی ئه حمه ریش وایه

> وه ها ده یخاته نیو قالّو کسه خه وش و خالّی نامیّنیّ ته وه جسجوه زه ربی رابیّنیّ له نه قشی راسو چه پدایه

به چاپخانه ی مه کینه ی تازه عه کسی وا سکه ده گری که ســولتان ته ولیاو و شـــاهی له ولاکی له سنگدایه

سه فای نووری له تیفی ثه و (موثه سیر) بی له هه رقه لبی به سه فوه ت جسه لبی وا دیّنی به عمه ینی خوّیه لیرایه

له بازاری شه هی خووبان به دل مه سره ف که نه قدی دل حه واسی خه مسه و و خه مسه ی له تایف بلا ته جه للایه

که رووی دا حه زره تی دل دار «بحمد الله» ده بی هوشیار به «اصل الاصله» ثه سلّی کار و ثه سلّی ئه و موعه لایه

عــه زیزا مووته شه یخ زوّره بیّ ثوســـتاد و بیّ ته علیم له ریّــگه ی تـــاری بو تــــگلانن نه تار و پوود و هه ودایه

> مه شیخه ت که سب و ته علیمی دلّه ده فعی ره زائیل بیّ نه وه ك هه ر سه ر به خوّ که سبب و ته کلیفی گرانمایه

له رِیْگه ی راستی شه رع و ته مه سوك مورشیدی كامیل مه راتب ته ی بكا تاكو ئه گاته ئساخری پایه

ب ته زویر و ریا رامی وه سیسله ی جه رری هه رحیله به فستوای قالو ئه م قیسله فریب بسی ره یسبه تیمخوایه

بــه (قال وقـــــيله) فتوا بوّيه فه وتا ئه سلّ و نه سلى دين ده لّين شه رع و ته ريقه ت فه سلّى زوّره نه ك له يه كدايه ته ریقیی ری ی حه ق و باتل به میزانی بسه نجینه شه ریعه ت تاییسنه و ری یه نه وه ك ئه م لاوو ئه و لایه

موریدانی (بحمد الله) موزه ککا و موزه ککیر بوون همه موو ده ړاکی ده رکی زوون له تایفیان موسه ففایه

له به حسی مه سئله ی شده رع و ته ریقا دایما بی شك شوكر شه که ر شکه ن شیرینه نه سایحیان موسه ففایه

به سمه د فیکری ده قمیقو یمه ك ده قیقمه غافلی نایه به ممه ولاین له ممه ولاین له وه و لا سمری شمه خفایه

چ خوّشه گه ر بده ی روح و سه ر و مالّ و دلّ و دینت به ده ســت ئه و زاته ثایینــت ثــه مینی ئه و ئه و ئه دنایه

> له میهری هه ر دُلِّی پر بنی به مه رگــی مه رگــی بن نایه له زیــکرا زینــدووه نامرنی موحـه قه ق حه ییه ثه حیایه

سیراجی حه زرتی عوسمان زیای عه دلی عومه ر فاروق به هایی بابه ها عه ینی به عه ینی عه ینی شه هلایه

﴿ به یانی نامه که ت وابو که دلّ زوّر ثاره زوی توّیه ﴾ر٠)

به یانی نامه که ت وابو که دلّ زوّر ثاره زوی توّیه به لّــــی ثایینــه دلّ بـــــوّ دلّ کـــه ثاییـــنه ی منــو توّیه به گه رمی و سوزی دلّ سوزی شکاتی ناری هیجرت کرد گــرت به ردا که نـــاری سینه ، ئاهم عه ینی پشکوّ یه به یانت باسی دوری کرد و چاوی ئه شکباری تو وه ره بی تو تسکیاری وه ره بی تو تسه ماشاکه فوواره ی دیده بیگویه

لـه نه هره ینــی دو چاوم جاریه دوو به حری گولناری سروشــکی لی^مــل و ئالــم تی^مــکه لــه دورودی دورویه

حه قیقه ت عه تر ثه فشانی ده ماغی میهری پر کردم موحه ببه ت گه رمه بازاری وه فا به وعه تری شه و بریه

نه سیمی میهر و ثولفه ت یه کیه تی گه ربیتو یه ك بگری كسه روویه كسه روویه

ئه گــه ر بیتو ســه با بینی نه سیــمی وه ســلّی یا رانم جیهانی شـوعله ثه فزایه به میشکی و شکی خو شبوّیه

به هاری وه سلّی یاران و نیگار ئه ر ده س بدا بی شك ده ر وده شت ، كیّو و سه حرا پرده كا له و لا له گولّ رویه

له زستانی فیراقا گه ر ده پرسی حاله که م چوّنه له سه ردا گه رد و بادیوه ته پودوی سینه شاهوّیه

یه خ و یه خ به ندی ثاهم بوو که دو ړووی دووړوه به ستی ده ماوه ند بو ته می سیـنه م که حه یران وسه نا گویه

لـه داخی هیــجری یاران و مه هی شــیرین غه زالانم له گه ل ثه م ده رد و سه رمایه ده رونی سینه بو سویه

> مه که مه نـعی ثه وانه خوّ خوّرن مه علومه کابرا خوّی وه های زانیوه مه ردی هــه ر به یالو بالو ثه ستــوّیه

مه شیخه ت شاهی و سه ر داری عه شره ت میر و ثاغاله ر به به زل و به خشش و فه یز و که رامه ت پیشه یه ك روویه مه ککاری و دلّ رِنیّنی و شوّخی و عاشق کوژی هه رده م به ناز و عیشوه و له نجه و ئیشاره ی چاو و ئه بروّیه

کــه مه ندی زولفی تاتاکــه ی بخاته گه ردنی عاشق کــه مان ثه برتو، موژه نوکی خه ده نگ،زنجیری گیسّویه له یه ك ره نگیته عوسمان وا له دورودا له یه ك روویی زوبان وه ك توتــيي گــقیا وه فا گــقیه ســـه فا جقیه

﴿ له ده ردى ظوله ت وغه فله ت ده سا زيكرى نيهان بابي ﴾ (١)

له ده ردى ظولله ت وغه فله ت ده سا زيكرى نسيهان بابي

لــه وه ختى قه ســوه تى قه لبا ده خـيله ك با ئــه مان بابي

له عیشق و شه وق وجه زبه ی دل ده سم دامانی فه یزی تو (توجه) بو دلسی زارم لسه لای شاهی شه هان بسابی

ر عوب) بو عصمی روز له بـــه ر جــه زبه و ئه نیسنی من له به ر نماله و گــرینی من

ده سابر ده ردي پر شــورم شــه ړابي ثــه رغــه وان بابي

زه لیلي ظـولمه تي نه فـس و ئه سـيري ده سـتي عيصيانم

مــه گه ر نور وفيــوضاتي كــه ريي فــه خرى زه مان بابي

فيسوزي واكسوژاوه سسسا فيسوزي فه يضتسان بسابي

لمه بوده وری مه عانی شهاهواری نیکته په ردازان ثوره یهای شعله ئه فشانی چرای ،روح البیان ، بابی

۱ -حه زره تبی پیر له کاتبی بیر کرد نه وه و داوای مدد له خزمه ت حه زره تبی (رِه سولی ئه کره م ﷺ) دا نوسی و یه له ئه ستانبول . ۳/۱ / ۹۹ .

فیدای خاکی به ری پیت بم جگه ر سوتاوو دلّ خه سته م له بـوّ ته سکینی زامی دلّ هه وای رموضـه ی جیـنان بابیّ

له عیشقی تو وه یه بالله سه ر وچساوو دلسم قسوربان بسه قوربانت ده که م فه رموو به را تی عاشقان بابی

> ئه گه ر مه یلت له دل که م که م ئه سیری کوّیی ئه ژده ربم له نسوری عیــشقی روت قوربان جه لای شاهانه تان بابیّ

به قــوربانی شــه هی فه خری زه مانم ساکه ره م فه رموو ده خـــيله ك (يا رسـول الله) نــدايي (الامان) بــابي

له یادو ذیکری تو ثانی ثه گه ر دل مات وغافل بی ده ساجه للادی قه هری قه هره مانی جانسستان بابی

له خوانی میهر و لوطفت گه رکه په م فه رمووی به ئیحسانت به تاکه نیم نیم نیگاهیکت حمه یاتی جاویدان بابی زه لسیل و زارو بسیمارم ده خیله ك (یارسول الله)

به لطف وجوّششي ره حمت ده واي ده ردي دلان بابي

غسولامی ده رگه هسی تو م وسسه کی ده ربانی ده ربانم به عوسمان به نده یی تو م، وه عده یی وه صلّی جینان بابی

﴿ دنیائه گه ر به زاهیری له پخشی خه تت وخا ل ئه کا ﴾ (١)

دنیا ئه گه ر به زاهیری له رخسشی خه تست وخا لّ ئه کا

وه يا لــه به ژن وقامه تـــي نه مامي چـــوارده ســـال ثه كا

به چاوی سنه رببینه تو له ره نگی ئاڵ و واڵ ئـه کا

چنور ویاس ویاســه مین وه نه وشه مل که چ وخه مین

بــه حوسـني ناز ونازه نين لــه ده وري ســه رنه هـاڵ ثه كا

به لابسه چاوی دل شه گسه ر دنیا بده یته به ر نه زه ر

به بسیّ نسیزاع وده ردی سسه رله مسالّی پر مسنال ثه کا

زيل وبه مي هه واو هه وه س كه ده رئه چێ له گه ڵ نه فه س

صه داو زرِه ی وه کو جه ره س سه ریش له زرکه تالٌ ثه کا

حــه قیقه تي که ده رکــه وێ ئه گه رحه قیقه تت ئه وێ

ده رونی پر له دوکه لّـی له چــالْ وکـــوّی زوغالْ ثه کا

قه سوه ت وژه نگی مه عصیه ت ئه گه ربدا له هه ردلی

ذیکرو عیباده تت هم موله مالی دل به تال ئه کا

۱ قامُوژ گـاری بُو موسولمّانان به تایبه ت مریدو مه نسوبانی حـه زره تی پیر ئه فه رمـــووێ کــه دونیا به چــاوی حـه قیقه ت بُوی بروانــی به هیچ دێټه به رچاوت به قسه ی دونیا په رستان دلّ به دونیا وه مــه به سته. کاتیّك ئه م پارچه هونراوه کــه وته به ردست دیوانه که له ژیّر چاپدا بوو به لام بوّ ئــه وه ی خویّنه رانی خوّشــه ویسـت لیّ ی کـــیّ به ش نه بن لیّره دا بلاومان کرده وه جا بوّیه داوای لیّ بور دن ده که یــز.

﴿ صه فا گیان صه فات نه دور په یم ئامان ﴾ (۱)

صے فا گیان صے فات نے دور پہ یم ئامان

صــه فـاش داوه دل وه گه ستـه ی زامان

نامیه ی شیبیرینت یاوا وه ده ستم

دل ئاما وه جــــــوش جـــه غـــه مـــان ره ســتم

ده سم بسرد وه سنوز نسامه نیگساری

پـــه ی بــه یانی شــه وق وه زارو زاری

حازربسي ويسنه ت نه چه مان ودل

وه شـــه وق ئــــه رمــانا ديدارت چون گوڷ

چـون دوريـت هــه رسـات تيريم په ي شـانوّ

شــه راره ی دو زه خ پـه نــه م مـــرمانو

بی شــك ئــه رمــانا ده ردى مــه هـــجورى

جه دوریت صه فا نیام صه بسوری

ہے۔ رچہ ند پے یامیت فے رہ ح دانہ دلّ

تے سے کینش جے کون جوزمہ شامی گول

ئــــــاواتم ئيـــــــنا ويـــنوجـــــه مـيـنت

۱۰ حـه زره تى پير ئه م هـونراوه ى بر وه لامى نامه ى شـيخ صـفاء الـدين ئاموزازاى فـه رمـووه كه زور تاسـه ى بينينى كردووه له ئه سـتانبـول سالى ٩٩٥٥ زاينـى به داخه وه كاتيك كـه وته به رده ست ديوانه كـه چاپ كرابو بريه به م شيّوه يه بلا وكرايه وه داواى بوردن ده كه ين.

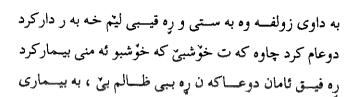
که دیم خالّی روخی هه روه ك له سه ر صه فحه ی سه ما که وکه ب عه ره ق ده رژیته سه ر لینوو ده مسی بو ره ونه قی مه شـره ب ده لّی ی ثاوی حه یات وکه و سه رن جه م بون له چای غه بغه ب ئه توش ته قلیدی زولفی یارده که ی وا دیاره ثه ی عه قره ب حه یا هه روا له چـاو دا چی بلّــی ی ثه ی کویره موخـتاری

له نه حسی به خته که ت بروانه ئه ی دڵ چه نده داماوی به خاڵی روی فریوی دای ئه و اخستویه نیّو داوی دو زولفی چین له سه ر چینی ده ڵیّن (عوسمان) ثه تو خاوی چوار چت قه ت مه که خواهیش له چوار که س (کوردی) تاماوی له خوّت عه قلّ و له دڵ صه برو له به خت ئیمداد له یاریاری

* * *

۲ ــ مانی : ناوی نه ققاشتیکی به ناوبانگ بووه.

¹⁻ حه زره تی پیر ئه م پیّج خشته کیه ی له سه ر هه لبه ستی (کوردی) داناوه که بو شیّخ (محمد صادق) ی وه زیری به پیری حه زره تی پسیری و ووه، شیّخ (محمد صادق) ی وه زیری به قشبه ندی فه رمانوه وای ده و له تی ثیران بووه بو ناوچه ی هه و رامان و مه ریوان کاتی نه گاته هه و رامان چاوی به حه زره تی شیخ (عثمان سراج الدین)ی طه وییله (قدس سره) نه که وی ده گه ریّته وه بوسنه و واز له کاروباری ده وله تی دیّنی و له خزمه ت حه زره تی شیخ (عثمان سراج الدین)ی طه وییله ۹ قدس سره ۶ ته مه سسوك ده كاو ده ست به سلوکی صوّفیه تی ده كا تا ده گاته نه وه ی حه زره تی شیخ نیجازه ی ثیر شادی ده دا به لام له به رئه ده ب ئیر شاد نا كاو هه رته نیاخه ریکی خوابه رستی ئه بی به راستی له خزمه ت حه زره تی شیخ (عثمان سراج الدین ی طه ویله ۹ قدس سره ۶) و کوره كائی خوشه ویست بووه زوّر به خشنده و میهره بان و مقتدر و به رچاو فراوان و جوان خاس و سه خی طه بع بووه.

ئه رئ ئه ی شوخی شیرینم که عاجزنی ئه دی بوچی؟ له گه ل من مه یله که ت که م کرد و روت لادا ئه دی بوچی؟ توفه یلی دل به ده ستی تو ده نالیننی ئه دی بوچی؟ ئه گه ر تو راست ده لی ی وقاتلی دل نی ئه دی بوچی؟ دروزن تیری موژ گانت به خور خوین دی له سوفاری

ده رونم پرله زوخاوه ده نالم هه روه کو مه جنون نه ما صه بر وشه کیباییم سه رومالم له ده س درچون نه ما صه بر وشه کیباییم سه رومالم له ده س درچون به تیر و تازیانه ی عه شقی ئه و دلداره بووم مه فتون وه کو فوواره که خوین ده تکی له گوشه ی میحوه ری گه ردون له چاوه ی چاو ه کانی من له دوریت هینده خوین باری

به میعماری غه مت ویسرانه که ی دلّ وا له ته رمیم دا سه رو سامان وروحی من له ژیر دوو ده ستی ته سلیم دا وه کو نوقته ی به یاضی روت له به یمنی حه لقه یی میم دا مونه جمجیم گوشه یی چاوتی که دی نوسی له ته قویم دا که نه مسال ذو ذه نه ب طالیع بووه ئیفساده ئاساری

﴿ به قه د عه ر عه ر به ده م غونچه به بالا سه روی جوباری (۱)

به قه د عه ر عه ر به ده م عنونچه به بالا سنه روی جوباری به له نجه و لاری پر نازی به سنیجری چاوی عه بنیاری سنه رم سورما له خوسنی ئه و که دیتم ماهی روخساری که وا دارایی زه ریکورته که مه ر چین جوبه گولناری کلاو لار چاو خومار شیرین سنووار خال میشکی تاتاری

هه موو نه ققاشی چین عاجزن بوّ ره نگ وروی لاوت هه موو به ند به ندی دلّ به نده به حه لقه ی زولفه که ی خاوت وه کو ته یری کی بیچاره ئه من که و تومه نیو داوت که مانی (۲) هاته سه رکیشانی ثه بروّی توّ له پاش چاوت له مه ستی ده ستی وا له غزی که که چ هات خه ططی په رگاری

قه مه ر شیّوه ی هیلالی گرت له شه رمی حوسنی سه رشارت له گول شه ن غونچه روزه ردما که بینی نوقت که ی زارت خه یالی خاوه ته شبیهی به گول یانه قشی ده سکارت گول ئه مړو خوی موقابیل کرد له لای خه لقی به روخسات به لی هه رده م درا وو هه رزه گون مه حسبوبی بازاری

که شده و دیتم له خه وما قامه تی ئه و ئه منی بیدار کرد نه ما چارم له پر دلمی به عه شدقی خود گرفتار کرد

﴿ زامی دلّ ﴾ ۱۰

بــه خوینــی ئالی چاوانم ده نووســم ده رد و زامــی دلّ کــوژاوی تــیر و په یــکانم به دلّ بیـــزاری زامــی دلّ

به نیّزه ی نووکی مــوژگـانی برا واکون کــونه جه رگم نموونه ی ویّنــه یی سیــنه ، نه یــه ، بیــلّی به کامی دلّ

> له ده س چوو ره ونه قى بازارى فيكرى بيكرى ثه شعارم بليّم چى بيّ ته ثه موول ليّت ثه نووسيّ، ده س، كه لامى دلّ

برا به س سه ر زه نش که تو خووا وه عزم مه ده هه رده م به یانکه م باله عاله م من ، په ریشانی خیتامی دل

که رِیْگه ی مه شقی عه شقم گرتووه رِیْگای هیدایه تمه که ئه و وای داوه فتـوا گـیانه بو رِوتبه و مه قـامی دل

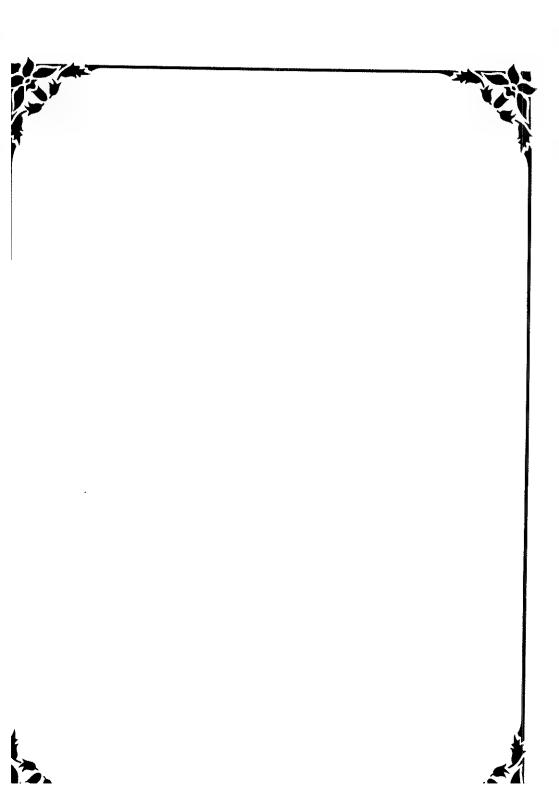
عه قیقی دل به نه قشمی ئه و له شماری شمامی خووبانا به میهری موهری حه ککاکی ئه زه ل که ندوویه جامی دل

> له بازاری ثه له سـتا روحه که م مه رِهونی عـه هدی کرد هـــه تا لیّره ببیـسم مــن به کامــی دلّ پــه یـــامی دلّ

له مه کته نجانه که ی عه شقا هه موو ریّگه ی فه ناطه ی بوو له گـــولزاری به قادا هاته دی ئوّخــه ی وه لامـــی دلّ

ده لَیْم ئه ی خوسره وی خوبان مه ده ثازاری دل زارم ده لیم عوسمانی بینچاره دلم بردووی به کامی دل

۱-- ثه م هوّنراوه یه له دیوانی پیشو دا به ناته واوی وهه له بلاو کراوه ته وه هه ر چه نده رِاستیه که ی کاتیّك که وته به رده ست که ثه م دیوانه ش چاپ کرابو بویه نه مانتوانی له شویّنی خوّیدا چاپی بکه ین داوای لیّ بوردن

﴿ نیازی دل ﴾ ۱۰۰

له همه ر لاین دلّی زاره شه وه دلّبه ر شکاری کرد بلّین به و تاقه نازاره له به رچی بوکه قاری کرد

ته گه ر باوه ر ده که ی عومرم هه موو سه رفی فیراقی کرد هه موو کارم به ضــایع چــوو فه له ك بۆئسيمه ياري كرد

> بلّیّم چـــی هـــیجری ئیّوه م داغی ســـه ردل بوو له ناکاوا ئه جه ل هات وده ستی گرتم که چی ی بوو ده ردی کاری کرد ؟

سه رو مال ودل وگیانم فیدای ئه و شههی ده ورانه بلّی به وشهه بسی باکه که وا روحم نیسساری کرد

به سنوزی داغی هیسجرانی په یاپه ی په ی کرا جه رگم به کووره ی ثاوری سیسنه، دلم مه یلی هه واری کرد

به جورعه ی باده یی جامی له باله ب نوشی یسارانم وه ها شیواو و حه یرانم که هوشم رویی باری کرد

> عه لاجمه ناکری گسیانه له ده س ئسه م ده ردو ئسازاره به تیری تازه پسه یکانی له سیسنه م خوینسی جاری کرد

به جــه ور و جادوو وســيحر و عه ياري وا دلّــي بردم حه واله ي تيغي ته نويمي مــوژه و چــاوي خوماري كرد

قه رارم داوه من عوسمان نه که م ته رکی وه فاو مه یلی که ته و طیفلی دلّی برد فیری شه هدی لیّوو زاری کرد

杂茶茶

۱ -- ئه م هونراوه یه هه رچه ند له چاپی پیشودا بلاو کراوه ته وه به لام به هه له وه کاتیک که که وته به رده ست دیوانه که له ژیر چاپدا بوو بوّیه داوای لئی بوردن ده کـه ین که نه مانتوانی له جیّگای خوّیدا بلاوی بکه ینه وه.

زیکری تؤم نه گـرد زه راتی وجوود یا هــوو مه کیّشتر یا حه ی یا مه وجوود

دینه وه دینی تیون وه ژیانه وه وه دیده نیی رووت وه ثیهانه وه

> قه ســـری بی قســـوور ته لاری دلان رازیـــان وه ناز ســـومبول و ره یـحان

له تیـفه ی ړوح و خه فی و ئه خفا و سړ عـه ترو عه بــیری حوبــبی ړوح و بیړ

> ته شریف فه رما به ر چون هه رده جاران وه شــوعلــه تمـــای دلّــه ی دلّـــداران

روح شه ر قابیل بو که ردم قموربانت نمووری دیده و دل نه رای فه رمانت

زه لـــیل و زگار شه رمه نده و حه زین مه ســـیرم وه توّن شای (قاب قوسین)

عوسمان تومیدش نه (یوم المیعاد) به تیمجازی تون (شافع العباد)

﴿ سه روه رى كه ونه ين قيبله كه ى دينم ﴾

سسه روه ری که ونه ین قیبله که ی دینم دلّ وه یـــــادی تـــــوّن ژیــان و ژینم

دیده و دلّ په ریّت که یلی شین نه بوّ روحــــیّ نـه حــوزوور هــام نشین نه بوّ

> ئے و روح ئے اوتزان پای سے دارہ بو جہ رگ و دلّ لہ ت لہ ت پای قہ نارہ بوّ

دّلیّ نــه خه یالّ عــه شقی توّ دوور بوّ جــه نووری چــه مان کوّرو بیّ نوور بوّ

> ئه و دلّ ســوچیای نـاری حـــه ریق بّو چه نی کــــّوی زووخالّ وه هام ره فیق بتر

ته وافـم پایه ی ئاسانه کـه ی توّن مایه ی نه جاتـی قییامـه ت وه توّن

> ته وافــم مه حوی ده وره ی سایه ته ن گــیان قه زا گــه ردان ســایه و پایه ته ن

حه جم نه فه نای عه شقی سه وداته ن سمه لاتم شمه دای زیکری بالاتم ن

> ژیانم نه توی گه ردی پالاته ن نمازم نیاز زیکرو سه لاته ن

شازای ئے ندام وہ زیکرت پرنسوور نه سایه ی عه شقت بیم وه نووری توور

۱ حه زره تي شليخ به و هؤنراوه رازاوه جوانه هه ستى نازك و رازي دلّى خوّلى له خزمـه ت حه زره تى ره سولى ثه كره م (ص) ده ر ده برئ. ۱۹۹۶/۲/۲۰ ته ستانبول.

﴿ ده سم به رد قه له م چه نی له رزه ی دل ﴾ رر

ده ســم به رد قه له م چـه نی له رزه ی دلّ هــــر قــــولــیان نه چـه م هـــوونــی جـه رگــ و دلّ

ده س و دلّ نه داخ ده رده که ی دووری مه نویسان وه هوون سرری مه هجووری

> سه د هه زار ده فته ر ده ردی مسه هجوری ئسه ربه و بنووسووش نی یه ن سسه بسووری

ســه بووریم ته نـــها دیــــداری رووته ن شنــه وایی گـــــــــــــد

> حـه یات په ی دووریت (کالمیّت) که وته ن ما چــی ســوته کوّی کــــوته ن و کـــه وته ن

باقیش حه واله ی دله ی تسوم کامه ن دل شاوینه ی دل مه شهووری عامه ن

لوقمان ثاماوه وه ئه مره که ی تو ده خیله ن ثاخر نه بوره نجه رو

نه واچّــی عــوســـمان لو قمانــش بیزیان ئه ولادت لای من چون روحه ن چون گیان

茶茶茶

۱- حه زره تي شسيخ فه رمووی کاتيك ئه م هه لبه سته م به خه يالا هات و نوسيم بومه ولانای برام دوای ماوه يه ك نامه يه كی بو ناردم داوای ئه و مه به سته ی ده كرد كه من له هلونراوه كه دا باسم كرد بو منيش وه ك وه لامی نامه كه له گه لل لوقمان دا بوم نارد

﴿ صه فا گیان نامه ی شیرینت یاوا کرد

صسه فا گیان نامه ی شیرینت یاوا که شو کوی سه رسه خت هیجران شکاوا

شکاوا کو کسٹری دہ ردہ کے ی دووری دل که رد وہ باخیجہ ی گول غونچہ ی جوری

دیدار ئے رمانا ته ی کے رده ن دووری

صه فساش دا وه دل جیلوه ی سروری

دلست ئساوا بق ئساوا بسى دلسم بول بولم بول بولم

بیسم وه نه غسمه خسوان چه نی بولسبولان دل بی وه باخسچه ی پر خونچه ی گسسولان

جــه لادا وه جــام جـان نومــاي جـانـان

ســه فــحه ی ئا ئینـه ش شــوعله هۆرشــانان

ته م و ته مه لوول هه ناسه ی خه مین ئاته ش ئه فشان که رد نه سینه ی خومین

مه وله وی ثاسسان نه زمی په نگینم چوون خه زنه ی ده روون کیر کوی ره نگینم

عوسمان که لامت نه قشی نه قشی وار جه واسمان که المست نه قشی وار جمه واهسیر دانه ی یساقسوت و مسروار

۲ بر وه لامی نامه ی شیخ صفاء الدین ثاموّزای ئه م هوّنراوه ی نووسیوه

﴿ مه ولام هيجرانت شكاوان ئه عزام ﴾ (١)

مه ولام هیجرانت شکاوان شه عزام شه عزام پرنه ده رد په ی نامه و نزام

نامه و نزای ده رد دوریت بی حه دده ن په نجه ش نه حه یات جه رگ ودل به نده ن

> ضه رِبه تسی دوریت دان له فه رقی سمه ر ممه گه ر وه دیسدار غه م به رشمو نه سه ر

مه نسه رزو شه عیزام وه دار عه صاوه نه عره ی سه ر ماچیی هاره ی تاساوه

نــه عره ته وگرمه ش ســـه دهه زار ته رزه ن

ئا سے او چے نی من چ قابیل دارو سے رنہ ہیے۔ تر رہ عدو به رق مارو

مه ولام ئه رزانی به حالی کاکه ت جاك چاك مه كه رى نه وه رت چاكه ت نه رو شنایی هوش نه بینایی چه م مات و حه سره ت مه ند ئه صه مم و ثه بکه م

مه ر وینو جسه مال شمیرینت بی غه م به یو نه جمای ویش گوش وهوش وچه م

صه بر وصه بسوریم دیدارت مارق ساخوواکه ی بو سه وای یا تسارق

عوسسمان دل نه غسه م دوری تو که یله ن جه شسادی و فه رج دونسیا بی مه یله ن

非非非

﴿ دَلْ نَهُ كُهُ شُتُ وَكَيْلٌ سَارَاى مَاتُهُ مِينَ ﴾

دل نه گـه شــت وگیل ســارای ما ته مین مــه دهوش وســه رســام خه مبار وخه مین

سه رنه گنیزولول لوره ی باینیوه ن فیکرم ریسویان هوشم هالیسوه ن

ته رکـــی که ش و کو دوو روه و کوسالان وامــه نـــده وحــه زین گردشــی وه تألان

> فکری کؤسالان زیکری عه ودالان مه شنو جه یادم شه وو روو سالان

وه شمی واده ت شی تاکه ی هه وای سه یر یاره ب تمه و به بملا په ی نه جمات وخه یر

> دل پر نه غـه فله ت سـه ر نه هـــوشي خام وه پــــلان وحــه زين بي ويروســه رســـام

عوسمان روزه ردو سه ر ئه فگه نده نی بستی زادو توشه وخه جیل مه نده نی

﴿ دوریت نمازو دییه م شو نه خه و کرر

دوریت نمسازق دیسیه م شسؤ نسه خسه و به لل وه خاو وینوت شه و نه خاوی شسه و

همیند خیام خیه یالان میاوه روّم نه سه ر سیه ر وه نه م شیّیویان سیه ر نارو وه به ر

شا که لی دوریت رای دیدار به سته ن کلید له ی فیراق وه سته ن

رای ثاماو لسوای وه رواوان گسرته ن وه هه ناسانی سه رد یه خ به ندان که رده ن

لافساوی چسه مه ی چسه مسانم چسمان دوو رودی دوورون وه تسافگه ی خسه مان

قه لوه زه ش چـه نی ره شه بای هیجران سه فینه ی سـه برم غه رقه ن نه حیرمان

یا همه وری دوری وارانسمی ویصال وارو نه دیده م، همال دری شه مال

وه ئولفـــه ت به زمی ره نــدانی رای حه ق وه ســرری حــه لقه ی مه ستان (انا الحق)

وه شــوکر و ســه بری ریازه ت کیــشان وه ثــاهو ، یا هــوی نالهٔ ی دلٌ ریــشان

پارہ و لائے ی من جے حے بی مبین وہ نے او نائے ی چے مان پرنے شین

زوو به زوو دیده م وه دیددار شاد بود ده ردی هیسجرانان تمه مام بسه رباد بو

﴿ میرزام سوواری ، میرزام سوواری ﴾

میرزام سوواری ، میرزام سوواری تی میرزام سوواری تیه رمانا وینه ی شیروه سروواری

ســـوورای مــيران ، چــاپوك تـه وارئ نه ديـــه نم ويــنه ش ســالار سـووارئ

ئاما نـه مـه يـدان وه ده وانــي ده و

چــون به ړقي خــاطيف نه يازيك نه شـــه و

وینه ی من وه ی تــه ور وه ی پوخساره وه ژوولیای شـــیوه ی هـــیجران بـــاره وه

> ئسانه رازیسای گسونا بساریسوه ن مه ریاوه ی هه یسکه ل شاسوواریوه ن

نه داخ و دونسیی چه رخی چه بی واز حه داخ و دونسیی که رخی داخ

بدیه وه جسه سسته م سسسواره ن نه زین

لا شـــه ی بنی روحــه ن چه مان پر نه شین

ئه سپی خه م وه کوّل خه م وه نه ش باره ن وه یسلانه ن دونسیا نسه دیده ش تساره ن

۱— حه زَرَّهٔ شَیْخ عوسمان سراج الدین له حجازا به ر له وه بگاته مه دینه ی مونه وه ره به و همونراوه یه هه ستی خوّی ده ر بریوه له خزمه ت حه زره تی ره سولی ئه کرم ﷺ هه ر چه نده له دیوانی پُیشودا بلّاو کرابرّوه به لام له به ر ئه وه ی ّناته واو بو وه تیّستاش به ته وّاوی که وته به رده ست برّیه دوو باره بلّاومان کرده وه. .

پورتافش نے چے م باو بۆرانیوه ن ئانے داخ نے دل تاقے یاریوه ن

چــمان نه عــه رســه ی داغ داریـــوه ن گه ردشـــی چوڵ گه رد تاکه ســواریّوه ن

> بسی قــه رار نه دلّ دلّ ثــــارامیّــــــوه ن دلــه ی شـــــــارویّران دلّ ســه ر سامیّوه ن

عاشق وه شوعسله ی بوراق سسواریوه ن گه رده ن مینسای ساف چون مرواریوه ن

> قے کہ م زووانٹ لال بو چے م لئیلاو مروار ج لایے عے ترش بڑی گولاو

سیبروانی ســه رئــاو هووناوی دلّــه ن تافگه که ی بی په ی چه مه ی قول قولّــه ن

> نه داخی هیجران بالای بی گه رده ن چه م که یلی هوناو چل چه مه ی هه رده ن

به حری ثه حمه ره ن فووار ه ی چه مه ن چــه مانم چــمای ده ریسای بی په یه ن

> ئه و ئه سپی سه رکه ش جیهان په يمای ړه ی هانه گينج و مــه وج به حـره که ی بتی په ی

ئے و سے نه سارا بادی یه په یما ئیسته به حری یه ن نه مه وجی ده ریا

ده ریا ته ی که رو شه و بی موداران ره وان و ده وان که شه و کوساران

جه ده شت و سه حرا به یول غار پرتاف نـه که شــتي بي باك نه فه رته نه و تاف تسه ی کسه رو هه وا تسه یاره نه جه و مودارات نه بلو نسه به رو نسه شه و

شسوکره ن نزیکه ن دل شادبو وه دوس چه نی خواوه ند مه ئنوسه ن ئه و دوس

> شــوکـره ن دییانی وه مــه دینــه شار شــاری پر جــه نـور بورکـانی ثــه نوار

شوعله کـه ی دیـدار کـاره بـای دلّان مـوناره ی مـه دار قوتــی روح وگــیان

> بسورکسانی ئسه نبوار مسوناره ی والا شموعمله ئه فشان بی نه عه رشی ئمه علا

مـوناره ی مـه دار گو شـه واره ی عه رش سه ما و سـه رزه مین په یش بییه ن وه فه رش

دیاری دا مه کان جای مه لائیکان مه لائیکان مه لایک گردین صه ف صه ف مه پیکان

منیے چون ته شنه ی گولسانی بوستان شاواتم قمه تریمک جمه مای به رده ستان

> نه قاپیت نوِّ شــو فــه یزی کــه وســه ر وار که وسه ر کام که وسه ر چل چه مه ی ثه نوار

دل نایسیل وه فه یز گه ردی پای پاکش زیاره تی ره وضه و شهوباکی تاکسش

روحهم وه فیدای گه ردی پالاکه ش سه رگه ردی بالای تالاو والاکه ش

حــه یات و مه مــات حـه زره ت مساوی شــاهید په ی حـــه یات ئایه ي سه ماوی گه وهه ری ده ریا و ده ریای گه وهه ره ن جه وهه ری جه وهه ر گردین جه وهه ره ن

دووباره (صلوات) وه روحسی پاکش سه د هه زار میلیار وه جه سته ی تاکش

> جه حه د و ثه وده ر جه علیمی به شه ر باروش بی حیــساب خــواوه ند فیــشته ر

نه سیمه ی زولفه ین رایده ی گولاو وه خاك و پاش بو سنه د هنه زار سلاو

وه نه وشه ی وه ش بر ره یحان لاره مل نه سرین و سرّسه ن خه جلّانه ن سومبول

(صلوات وسلام)چون رشته ی گه وهه ر جه واهیر به ندان سه د هه زار ثه و ده ر

له سه ر ثه و زاته حه ق فه رموى (دنا) ملء السموات والعرش الاعسلي

عوسمان نه قاپسیت ثه سیرو حه زین ثومیدش وه تون خسیر المرسلین

﴿ تاکه ی بنالون نه ده ردی دوری ﴾،،

تاکیه ی بینالون نه ده ردی دوری تیاکه ی وه دیدار نه دوم سه بوری

دوریت ژار مار گے سته ن مه زاقم شه وان ئےالودہ ی ده ردی فیسراقے

نالّے م چون نالّے ی تاق تاقن نه تاق پایسانش نیا ده رده کے ی فیراق

فیراقت وه ده رد فسیراق به رباد بر وه ی شیره ی شسیرین من دلسم شاد بر

نه سه ر تا وه په وه ژار رازیهان هه رد و دوّل و که ش چه نه م بهیزیان

ته پ و دوی دوکه آل هه ناسه ی سه ردم تو ثامای لوای ساچیت نه به ردم

منت وست نه دام کوره ی مه هجوری بیم وه سفته ی کوّی حه ریقی دوری

ئے۔ سیر هیجران کوی زو خالہ نا جے دوری خالان دل خالہ نا

په ی تساماو لوای حه سره ت وه رده نسا عوسسمان وه عوسسمان دل پرده رده نسا

46.36.38

﴿ يَا خُـوا گُولُ نَـه وَرَوْزُ وَهُ شَارُ نَهُ خَيْزُوْ ﴾ ﴿ يَا خُـوا گُولُ نَـه وَرَوْزُ وَهُ شَارُ نَهُ خَيْزُوْ ﴾

یا خــــوا گوڵ نــه ورێز وه شـــار نه خێزێ مــــا باقــــی گـــوڵان بـــــێ واده ړیـــزێ

گُولان به ر نارق ئیسسال کوسسالان تیسپ نه دو سوپای خه یمه ی گورالان

چونسکه دله که ی من نیشته ن وه غه مناك یا خسوا هسیج گسولی به ر نه یونه خاك

به ر نه یا نه خـاك نه سـور و نـه زه رد هــه ریو نه جای ویّش بان به توّزو گه رد

> هــه رالّــه برم ئه سـرش نه جوّشـه ن پــه ریّ نـازاران دلّ نــه خروّشـه ن

همه را لله بسرم مه گسره وو وه زار په ريسو نازاران مه شهوره ن نه شهار

هه وه لٌ سسه يباران بسه رمسه يو نازار مسه بـو وه جاسسوس گولانسي وه هار

سه یسیاران سه ییار ده وری بالاته ن سه ییساره ی به رزی ثال و والا ته ن

دووه م گولی وه ن ساق سورمه ی وه نه وش دله ی دلسداران مساوه رو وه جسوش

سی هه م گولی وه ن ساق سورمه ی مایی شــــیرین و وه ش بو ره شـــته ی تـــیلاهی

- بتر ده ر يويني هه ستى عه مو بتى تاقه تى ئه م هونراوه ى فه رموؤه.

تاك

من به باغی مه حموود ناوا وباغی به غاگه پ نه که م هردد من به باغی مه حموود ناوا وباغی به غاگه پ نه که م من به باغی مه حموود ناوا وباغی به غاگه پ نه که م تو به غه م خواری شروله ی مالی مه روانم ده که ی

تاك

تاك

﴿ نه و نه هالی باغی عوسمان بر چراغی دینه که م ﴾ (٣)
نه و نه هالی باغی عوسمان بر چراغی دینه که م
نووری دیده م رزیی بردی نووری هه ردوو دیده که م

تاك

مـوطریب ونه ی چی و سه ماوه ر وا به جاری حازرن(٤) تا غــه نی بیته موغه ننی به زموو ره زمی بی نه به رد

۱ -- وه لامي يه کنې که که باسي مولکيکې حه زره تې شليخې کردبوو له مه ريوان

۲- بۇ عوسمان ناولىكى نووسيوه

۳- به بؤنه ی کوچی دوایی شیخ محمدی کوری حه زره تی شیخ جه نابی مه لیك محمود بؤ سه ره خوشی
 ئه و فه رده ی ناردووه

٤ - ئه سبابی به ننایی تاماده کرابو وناردبویان به شویّن وه ستا غه نی به نادا که بیّت ئیش بکا منیش ئه م تاکه شعره م نوسی

چــواره م گولی وه ن شــيرين گاو گورال نازك ونــه جيب شـــيرين شــيرهــه رال

عه تر ئه فشانی وه نه وشه ی وه ش بو دله ی غه مینم قول مه دویه ی تو

> وه نه و شه ی وه ش بۆکه چ که رده ن گه رده ن سوجده ش وه میحراب ثه برۆی تو بسرده ن

ما باقمی گـــولان ئـــال وســــورو زه رد مــه بان وه ســوكناي دله ي پر جــه ده رد

> نــه واچـــی دوره ن دوری بێ مــــه يـله ن به گيــانت قه ســــه م ده رونم كـــه يله ن

米米米

﴿ لا لوّی دانا مه ی وه فا په ر وه رده ﴾ رر

وه ته ل تــه له فــون داخوازی عــاله م په ر سابیّت جه حالٌ په ی حالّی نالّه م

> مه پرسه جه حال تالی تاله که م جه هیجری دوسان ده ردو لا له که م

ثه سه د یانی شیر شیرانسه ده سستور گیره وه ر رای تورك په ی شسه وقی حوزور

> په ی شوناسایی به دل وصه یان به زیکر و فکرو ناله ی به ربه یان

عوسمان ره جاشه ن به دلٌ په ی دوّسان گردین جــه مــع بان خوا شــوناســان

. ۱- حه زره تی شیخ له وه لامی نامه ی ته سه د خانی ره زاوا فه رمویه تی له تورکیا له سالی ۱۹۹۰.

چه ند پارچه غه زه ل و هه لبه ستيك كه بو خزمه تى حه زره تي پير نوسراون له لايه ن مریدو دو ست وخوشه ویستانه وه ته نها بو یادگاری و به جی گه ياندني ئه ركي وه فا ليره دا هه نديك چاپ ده كه ين

﴿ زَيُّوهُ رَى بَاخِي حَهُ قَيْقَهُ تَ شَاهِي عُوسَمَانُهُ بِهُ هَهُ قَ ﴾ (١)

زیّوه ری باخی حه قیقه ت شاهی عوسمانه به هه ق بولبولی شاخه ی گولی گولزاری عیرفانه به هه ق

مورغی بی په روا په ړه نده ی میرغوزاری وحده ته تایری خوش ئاشسیانه ی بورجی که یسوانه به هه ق

دوړ و مه رجاني ته ريقه ت جان و قه لبي مـه عريفه ت

شه معی جه معی به زمی حه لقه ی ئه هلسی بورهانه به همه ق

حوسنی خولقی لوتف و نو تقی شکل و شیوه ی شاهیدن مه زهه ری نوری سیفاتی زاتی ره حمانه به هه ق

ئەورچە فىدى حە زرە تى شىخىخى « ضياء الدين عمر» نورى چاوى خانه دانى ئالى عوسمانه به همه ق

حه زره تی بابی ئه لیّن ته حسین نه که ین بیّ فامی یه ئه م وه کو جوّگه ی ده لیّن ئه و به حری عه ممانه به حه ق

ئه و چه موحتاجه به ته حسین گه ر بکه م ثه وسانی ثه و وه سفی ثه م بر زاتی ثه و ثایات و بورهانه به هه ق

من که ته حسینی سیفاتی پاك و نوتقی ثه و ده که م تو به بی شك ئه م بناسه قوتبی ده ورانه به هه ق

> بؤستانی مه عریفه ت باخی حـه قیقه ت هه ر ثه وه ثه م وه کو یوسف ثه ویچ وه ك پیری که نعانه به حه ق

ئافتابی عاله مه وا رووی جیهانی گرتوه زه ره نیککی ئه م له ئه و شه مسی دره خشانه به حه ق

١- شيعرى سيد بهاء الدين (شمس) بو حه زره تي شيّخ عوسمان سراجه الدين ي نووسيوه

ئے م مه هه و ئے و ئافتابه ئیقتہباسی نور ده کے ئه و کے کانی رہ حصمه ته ئه م قه تره بارانه به حه ق

ئه م به ئه و جیسلوه ی جمه مالی دا که خوّی زاهیر ده کا ئه و له بوّ شمه معی جه مالی مسلی په روانه به حق

> شیّخ ده بی کام بی له جاده ی شه رع مویی که چ نه بی په یړه وی قه ولی حه دیث و حوکمی قوړ ثانه به حه ق

ئه و موړه وج بر شه ريعه ت هــه ر وه کو شرخي (ضياء) هــه ر که تابع ئه و نــه وک ئاخر په شيمانه به حه ق

ئه هلي علمي تابعه ، ئينكاري ئه و تو چون ده كه ي؟

ثیجتــماعی عــالمان خوّ دوور له بوتـــــّلانه به حـــه ق

پیری عه سر و شیخی ده هر و مورشید و غه وسی زه مان جی نشینی شاهی نه قشی وغه وسی گه یلانه به حه ق

> خۆزگه به و که س وا به حوبب و عیشقی ئه و دیّوانه یه ســه ر بلنـــدی عاقلانــه دوور له بوتلانــه به حــه ق

ده رده داری ؟ ثه و ته بیبی حازقه ماتل مه به

حیکمه تی حوکمی خووایه عه ینی لوقمانه به حمه ق

حسازقیکی وا عیسلاجسی ده ردی بی ده رمسان ثه کا فکرو حوکسمی فه یله سسوفان جو مله حه یرانه به حه ق

پیسری پاکی گے ردو و تـ لازی عاله می ناسسوتی یه شیئـــخی لاهوتی مه قامــه شاهی شاهانه به حه ق

تو به زاهیر ئه و ده بیسنی ، باطین ئاگسات لی نسی یه ئه و له وادی وه حده تا مه شغولی جه ولانه به حه ق

ئه و له شاخی به رزه خی به رزی فه نا سه رکه وتووه فارسی ده شتی به قایه مه ردی مه یدانه به حه ق

مه ستی باده ی به زمی جه زبه ی قوربی نه شفه ی فه ردیه ت
پیری سه رحه لقه نشینی باده نوشانه به حه ق
(شمیس) دائم ئینتزاری پو رته وی لووتفی ئه وه
تار و تاریکی غوباری گه ردی عیسیانه به حه ق

﴿ پا که تی شیرین مه فادی حه زره تی شاهانه هات ﴾(۱)

پاکه تی شیریان مده فادی حد زره تی شاهانه هات

هده روه کو تووتی به کورنی قه نده وه مده ردانه هات

بر موباره ك بایی ئه م عده یش وسروور وعوشره ته

تایه فه ی ئاغاو و به گله ر، عده شده ت وبینگانه هات

جه معی ده رویش ومه لا وصوفی له گه آل ئه هلی طه ریق

ساقیی و مه ینوش ومه ست و مورشیدی مه یاخانه هات

ده ف زه ن وشمشال ژه ن وسه رپاکی ده نگ خوشی وولات

شینت وسده رعی گینژ وغافل، عاقل وفده رزانه هات

سده ربه پرچ و ده س به زه رگ ، مل به ره شمارو به نی

سده ف به سده ف ده م پر له ئاگر ، تاقدی دیدوانه هات

پرچسی ده رویش و چرا تینکه ن به ید ك بوو بوو به شده و

نورو (ظلمه) ت هاته پیش وبوسه ما په روانه هات

بده رخ ومی ، هی هی ی به ران و کاویو شده ك بی حیساب

قه ند به خه روار و خده رار و (دووبه ره) ی پرشانه هات

ســــه د منالّی بیّ کــه س و که ســــداری دوو ســـالّانه هات ۱-ـغه زه لی خووا لیّ خوّش بوو کاکه حه مه ی (ناری) بوّحه زره تی پیر .

ســه د ژن و ســه د پيره ژن دووســه دكـــچي نه رم ونـــيان

حه زره تی پیر ته شریفی پیر وزی ده چی بو پینجوین له وی ده بیستی که حه ره می کاکه حه مه ی (ناری) کوچی دووایی کردووه هه رچه نده کماتی سه ره خوشی به سه ر چووه وچوونی ئیئرا نیش له و کماته دابو نه و زاته نه ده گونجا به لام له به رخوشه وستی کاکه حمه حه زی کردووه که خوّی ته شریف به ری بو دیده نی بویه وه لامی بو نه نیزی که دیم بو مه ریوان بو دیده نیث . ناریش کسه نه وه ده بیستی زوّر حه زده کاو نه م غه زه له ی بو پیشوازی ده نیریته خزمه تی.

سه د له جوو، یه ك سه د له ته رسا، سه د له روهبانی مه جووس
سه د له گه وره ی بت په رست وساده روومه ستانه هات
سه د قوتوو ئه نواعی عه تری ، سه دله شوشه ی پر گولاو
سه د چه پك خونچه و وه نه وشه ونيركس و ره یحانه هات
موفتی بر فتوا به نه ی ، قازی له بر ته حلیلی مه ی
سه د موده رریس بر ئیساحه ی به زمی شه م مه یدانه هات
بوو به روژی جه ژن وشادی ، وه ك جلووسی پادشا
هاتی (ناری) بوو له سایه ی تر که وا ئا زانه هات

﴿ خه زاني هيجري تو بوو ئه ي ئه ساسي عيززو ته مكينم ﴾ (١)

خه زانی هیجری تو بوو شه ی ثه ساسی عیززو ته مکینم شکستی دا به باغاتی خه یالی قه لبی غه مگینم

نه ما ته رتیبی ئه لفاظ و مه عمانی بو که لامی من ده سا چمی بکه م له باغی فکری بی ثا سارو په رژینم

غه زه ل باوی نه ما بی موشته ری ما هه روه کو ته قوا به سه ر چوو ره ونه قی بازاری نه ظمی شوخ و ره نگینم

به غه یره ز تو نه بی، ئه ی خوسره وی مو لکی مه عانی کی

ده مسی بینتو ته ماشاکا له شیروه ی شیسعری شیرینم

کسه لام خالی یه وه ك مسه نجه لی مالی مسه لا ئسيمرو له پيسخوری مه عسانی بویه وا بسي وه زع و ته حسينم

بلووری دل شکا وه ك جامی ، مه ی فكرم رژا وه ك مه ی نیشانه ی دل شکا و يمه ، سروشکی ئالی خوينسينم

موریدی عه شـقـی تو گرتوویه تو بو زیـکری تـو بی تو دووسه د ته سبیحی سه د دانه له دانه ی له علی ئه سرینم به یادی له ززه تی هـه نجیر و شه هدی لوتف و ثه لطافت خه ریکی حیفظی سـوره ی (نه حل) م وثایاتی (والتین)م مــه لا ئاماده بی وا چـاکه هـه روه خـتی له بالیـنم ئه سـیری هیجری توم وهه ر نه فه س موحتاجی یاسینم

له حه لقه ی فه وجی ده ربانی عه لائه ددینی عوسمانی قب و حلی ده ربانی عه لائه ددینی عوسمانی قب و و للی خاتری پاکی (ضیاء الحق والدین)م به شه رتی ده و له تی لوطفت حه واله ی حالی (ناری) بی په دل بی باك و موسته غنی له مولكی چین و ما چینم

حامیلی ئه م عه رزه سه بید بابه شیّخه و که س نی یه حیفظی ئه سراری نیهانی ده ثبی هه ر ناکه س نی یه

۱- کاکه حد مه (ناری)و حاجی بابا شیخ و مد لاعد زیزی پاوه ی وحد مه پاوه بی و جد ماعد تیکئی زوّر ده چن بؤ دوورووه بـوّ زیاره تی حـه زره تی پیــر دوای چه ند روّژ مــانه وه له دوا روّژ دا حــه زیـان له نان و خواردنی ناوباغ ته بــی حــه زره تی پیــر ده ســــور ته فــه رمــووی خواردنیـان بو ته بــه ن بوّ ناوباغ. له گــه لّ خواردنه که هــه نگونیــشــیان بوّ ته نیــری وکاتیک خویشی ته شـریف ته با بوّ لایان هــه نجــریان بوّ ته با کــه (ناری) هــه نگوین و هــ نجــر ته بینی دوای گــه رانه وه ی ته م غــد زه له ته نوسی و به (ســــد بابه شیخ) دا ته ی نیری بو خومه تی حــه زره تی پیـر و ته م تاکه ش له ســه ر زه رفی نامه که ته نوسیّ .

﴿ گه رچی ته قصیری نه هاتن کاری به ندی قاچمه ﴾ (۱)

گه رچی ته قصیری نه هاتین کاری به ندی قاچمه ده م داوینیی پاکیت ، پاکی جیگه ی ماچمه ده م داوینیی پاکیت ، پاکی جیگه ی ماچمه دوور له تو ، ساعه ت به ساعه ت ، وه ك نه خوشی بی طه بیب چیاوه ریای شی شیاوازی ده نگی خیاكه نازو پاچمه

米米米

﴿ چون خه یالّی گوڵ به پایز خاوه نایه دّیمه وه گوری چون خه یالّی گوڵ به پایز خاوه نــایه دیّمه وه هـــاتم و وا رِوْیموٚ ئه ییامــی گـــوڵ بــــیّ دیّمه وه

米米米

۱ حه زره تی شیخ حه ز به چاو پیکه وتنی (ناری) ثه کا و ثه نیری به شوینیا که ثه گه ر بنوی بکری بی بنو خزمه تی بنو دووړووه به لام وا دیاره ناری له و کا ته دا له به ر ناساغی نه ی توانیوه بنچینته خزمه تیان و ثه و چوارینه ی کردوته دیاری و عه رزوحال و هموی نه هاتنی .

۲ له وه رزی پایزا (ناری) شه چنی بو دووروه بو زیاره تی حه زره تی پیمر به لام ثه و زاته له و کاته دا له (ژنین) د ه بی که خه به ر ده بیستنی گورج ده گه رئیته وه بو دوورووه به لام (ناری) ثه م تاکه ی به جنی هیشتووه و برویشتووه.

﴿ بابه گـيانم گـياني شـيرين دائيـما قـوربان ئه كه م ﴾

بابه گــيانم گــياني شــيرين دائيــما قــوربان ئه كــه م روح و گيــان ومـا له كــه م قورباني شاعوسـمان ئه كه م

دور له توّ دائیــم ده نا لّــم وه ك نه خوّشــي بـيّ (طبیب)

بۆشـــه رۇفيابى حـــوزورت شۇرشىـى مە ســـتان ئە كە م

سه روه را بیزاروزارم من لسه دوریت شین ته که م

به س به وه صل وميهري توّمن ليّوه كه م خه ندان ئه كه م

پــر لــه ئا هــو حه ســره ته دائسيم دله ي بيــماري مـن

بؤنه هاتی هاتنم من دیده پر گریان نه که م

دل وه کموهمه وری بمه هماری نماله وو هماوارییه

من به بنی تو کـه ي خـه يالي شـاديي وسـه يران ثه كـه م

چــاوه ړوانــي مــه قده مي توّيه دلــه ي ويلــي وولات

خۆزگە ئە مدى ئە ودە مەررتىگە ت گول ورە بحان ئە كەم

هيممسمه تي پيرانه تسم ثاواتمه بسر كامي ده رون

بوّ یه دائیم چماوه روانی فرصه ت وده رمان ئه که م

گه رچی دورم من له دیدارت به دیندارت قه سنه م

دور له تو بنی تو حه رامه هه رچی ماوه ژینه که م

صیححه ت وعلومسری در پژت شاهه کله م ثلا واتمه

من له قاپي (حق) ته مه نناي عومري زور وجوان ثه که م

ساخودا بيكا نه بئ سايه ت له سه رئه م خـه لكه كه م

وامنیش قوربان له سایه ت شوکری خوای ره حمان ثه که م

